

I sin fremsættelsestale den 12. maj 1950 sagde justitsminister K. K. Steincke om § 101, som er identisk med den her foreslåede § 100 a:

§ 101 er en ny bestemmelse, der er udarbejdet med den svenske straffelovs kap. 8, § 10, som forbillede. Efter den svenske straffelov rammes selve modtagelsen af støtte fra en fremmed magt eller nogen, der handler i dens interesse, hvad enten det sker hemmeligt eller åbenlyst, men på den anden side rammes kun modtagelsen af støtte til en snævrere begrænset propagandavirksomhed, nemlig kun hvis den går ud på at påvirke den offentlige mening med hensyn til forfatningen eller handlinger i rigets styrelse indtil eller udadtil. Den foreslåede bestemmelse straffer derimod modtagelsen af udenlandsk støtte til al politisk propagandavirksomhed, men på den anden side kun, såfremt det ikke klart og tydeligt er oplyst for offentligheden, at en sådan støtte er eller vil blive modtaget. Det, der er det farlige for landet i denne forbindelse, er den hemmelige udenlandske støtte til politisk propaganda. Efter justitsministeriets mening bør det ikke være tiltrækkeligt til at gøre modtagelsen straffri, at en fond eller en sammenslutning, der driver politisk virksomhed, i sit her i landet offentliggjorte regnskab giver efterfølgende oplysning om støttens modtagelse, men det må kræves, at oplysningen gives straks ved udtrykkelig tilkendegivelse i hvert skrift og i øvrigt på tydelig måde i forbindelse med hvert enkelt propagandaforetagende. (Rigsdagstidende 1949-50, folketingets forhandlinger, sp. 4335-36).

Uddrag af debatten ved 1. behandling den 19. maj 1950

Hækkerup:

§ 101 kan jeg tiltræde, idet jeg synes, at den højtærede justitsminister har haft en meget heldig hånd med hensyn til at tydeliggøre denne bestemmelse. (Sp. 4620).

Thestrup:

Det, straffeloven skal vende sig imod, bliver således det hjemlige partis brug af fremmed magt over for sit eget land eller det hjemlige partis »laden sig bruge« af den fremmede stat over for sit eget land. Der er her en række grader lige fra propagandaen for en fremmed magts interesser og til den direkte femtekolonnevirksomhed, forberedelse af krigsmæssig bistand til fjenden. De højere grader af disse omhandles i § 102, propagandaen i § 101. Medens de højere grader ikke rejser nogen tvivl, skal jeg erkende, at det forekommer mig vanskeligt at trække grænsen mellem de tilfælde, hvor en virksomhed er af en rent oplysende og saglig art, og de tilfælde, hvor virksomheden er propaganda for et fremmed land som forberedelse til at skaffe dette uberettiget indflydelse i sit eget. Da det i de sidste 20 år har vist sig, hvor farlig propagandavirksomheden er som led i en fremmed stats forsøg på at skaffe sig indflydelse i et andet land, er mit parti enig i, at der optages en bestemmelse, der griber ind mod det. Jeg tror, at forslaget § 101 har fundet en heldig måde at gøre dette på ved at opstille som kriterium, om finansieringen af virksomheden udøves skjult fra det fremmede land eller ikke. Hvor finansieringen foregår i det skjulte for fremmede penge, er der erfaringsmæssigt temmelig stor sikkerhed for, at den fremmede magt plejer ulovlige interesser. (Sp. 4631-32).

Bertel Dahlgaard:

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til § 101, der angår den, som modtager økonomisk støtte fra fremmed magt til politisk propagandavirksomhed, og som efter lovforslaget forpligtes til offentligt at oplyse om denne støtte. Jeg må gøre den almindelige bemærkning, at jeg nærer tvivl om disse bestemmelsers effektivitet. Jeg finder det i høj grad berettiget, at sådanne oplysninger skal gives, men når der f.eks. i § 101, stk. 2, står, at oplysningen, for så vidt angår skrifter,